

Projekt

**UCHWAŁA NR IX/.../24
RADY MIEJSKIEJ W LEŻAJSKU**

z dnia 16 grudnia 2024 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Leżajska jako organu podatkowego w podatku od nieruchomości.

Na podstawie art. 18 b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r.,poz. 1465) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572),

Rada Miejska w Leżajsku uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje skargę B.K. na działalność Burmistrza Leżajska, jako organu podatkowego w podatku od nieruchomości za bezzasadną.

2. Uzasadnienie rozpatrzenia skargi stanowi załącznik niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia Przewodniczącego Rady Miejskiej do zawiadomienia skarżącego oraz SKO o sposobie rozpatrzenia skargi, poprzez doręczenie uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

11 kwietnia 2023r. B.K. złożyła skargę na „działania i pisma pracowników Urzędu Miasta w Leżajsku” do Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie. 12 kwietnia 2023 r. skarga została przekazana przez Wojewodę Podkarpackiego do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Rzeszowie. 3 grudnia 2024r. SKO w Rzeszowie przekazało skargę do Rady Miejskiej w Leżajsku celem załatwienia według właściwości.

Podatniczka wniosła skargę na działania i pisma pracowników Urzędu Miejskiego w Leżajsku. Przedmiotem skargi jest działalność Burmistrza Leżajska, jako organu podatkowego w podatku od nieruchomości (pracownicy UM działają z upoważnienia Organu). Skarżąca zarzuciła że „każde pismo jakie wystawia Urząd Miasta w Leżajsku narusza prawo i są sprzeczne z prawem jakim jest prawo do ulgi na złe długi”. B. K. w skardze zaznaczyła, że za 2021 rok została złożona deklaracja podatkowa i w niej zostali wskazani wierzyciele w rubryce za złe długi. „Ulga na złe długi” umożliwia wierzycielowi (tj. sprzedawcy) odzyskanie kwoty podatku należnego od dokonanej czynności, za którą nie otrzymał zapłaty. Natomiast nabywca zobowiązany jest do korekty odliczonej kwoty VAT wynikającej z niezapłaconej terminowo faktury. Skorzystanie z procedury wywołuje, bowiem skutki zarówno u wierzyciela, jak i podatnika.

Komisja Skarg Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 13 grudnia 2024 roku analizując stan faktyczny i prawny stwierdziła, że skarga B.K. z dnia 11 kwietnia 2023 r. jest niezasadna z trzech powodów. Po pierwsze, nieuprawnionym jest powoływanie się B.K. na ulgę na złe długi w VAT, z uwagi na fakt iż B.K. nie jest podatnikiem tego podatku. Tym samym nie został spełniony warunek konieczny zawarty w art. 89a ustawy o podatku od towarów i usług (status wierzyciela jako podatnika czynnego VAT) umożliwiający zastosowanie przedmiotowej ulgi w stosunku do podatku VAT należnego od dłużnika. W sytuacji, gdy B.K. nie jest zobowiązana do rozliczania się z podatku VAT, nie jest też uprawniona do korzystania z ulg przysługujących w tym podatku.

Po drugie, ulga za złe długi w VAT nie ma prawa bytu w relacji pomiędzy B.K. a Miastem Leżajsk, gdyż Miasto Leżajsk nie jest dłużnikiem B.K. z tytułu niezapłaconego podatku VAT. Miasto Leżajsk jest wierzycielem B.K. z tytułu podatku od nieruchomości, w której B.K. prowadzi działalność gospodarczą i czerpie dochód. Okoliczność, że B.K. uznaje Miasto Leżajsk za wierzyciela i wykazuje ten fakt w deklaracji podatkowej nie może odnieść skutku w odniesieniu do zaległości podatkowych z tytułu podatku od nieruchomości. Jak sama nazwa wskazuje ulga na złe długi w VAT dotyczy zaległości w podatku VAT, a nie w podatku od nieruchomości.

Po trzecie, kwestia zapłaty podatku od nieruchomości przez B.K. nie stanowi w świetle ustawy o VAT, czynności podlegających opodatkowaniu tym podatkiem. Nie jest ani dostawą, ani świadczeniem usług. Podatek od nieruchomości jest sam w sobie podatkiem, a zatem nie podlega kolejnemu opodatkowaniu podatkiem VAT i tym samym nie można do niego zastosować regulacji prawnych odnoszących się do VAT, w tym ulgi na złe długi.

Burmistrz Leżajska, jako organ podatkowy jest obowiązany do wszczęcia egzekucji. Nieściągalność zobowiązań przez Miasto lub zaniechania w przedmiotowej kwestii mogą doprowadzić do niewykonania zaplanowanych dochodów gminy w podatku od nieruchomości, a tym samym może to doprowadzić do niemożności wykonania zaplanowanych zadań własnych w danym roku budżetowym. Może to również stanowić naruszenie dyscypliny finansów do przestrzegania, której zobowiązany jest Burmistrz.

W związku ze złożoną skargą na Burmistrza jako organu podatkowego w podatku od nieruchomości w przedmiocie egzekucji zobowiązań w podatku od nieruchomości po rozpatrzeniu stawianych zarzutów należy uznać, że zarzuty stanowiące przedmiot skargi są bezzasadne.